

ИЛИЯ БЕШКОВ
ДОВЕРИЕТО Е ДОВЕРИЕ,
КОГАТО НЕ СЕ МИСЛИ ЗА
НЕГО

chitanka.info

По повод моята рисунка „Възстановено доверие“ получих много писма и телефонни запитвания. На някои дадох отговор, и то съвсем различен. Върша това неохотно, защото се чувствавам виновен, че предизвиквам хорското недоумение. После доверието и недоверието между хората е много сложен, неразрешим проблем — затова и аз си направих с него шега.

Абсолютното доверие в брака е възможно само ако не се мисли за него. То съществува само ако не съществува в съзнанието, а е в потока на неудържимата любов, която също е извън съзнанието. Нито едно недоверие, нито една ревност нямат причини и други основания, освен породилата се необходимост от доверие и вярност. Затова ревността е традиция над традициите. Тя се самозаражда отвън — без причина — и убива невинния!

Когато любовта прераства в самолюбие или в безлюбие, мястото ѝ, останало празно, се превръща в гробница на цялата вселена. Когато съм написал „Възстановено доверие“, явно съм изрекъл един парадокс. Това е по-скоро смяна на един вид недоверие с друг — поради смяна и на възрастта. Може би потребата от книга като духовна проява да е потушила бунта и непримиримостта на тленното тяло. Може преди края на това дръзко тяло да изплува милост — защото никой човек не може да прости на другия, докато не обвини себе си. Може тия двама човеци, които сме ние самите или пък нашите родители, да са открили своята мъчителна житейска тайна в мъдрата книга и чрез нейното слово да са изrekli това, което било ужасно за изричане. Това е и смисълът на книгата като посредник между грешната човешка природа и спасението му приживе.

Приятели мои! Аз ви моля да ми простите, задето така усложнявам простите неща. Фактите са наистина прости и аз обикновено така ги рисувам, но не мога да избягна безкрайната сложност на причините, чрез които съставям своите рисунки. То е така, защото не рисувам това, което виждам, а това, което по необходимост има да стане. Аз не гледам по-далече от 30 сантиметра — разстоянието до листа за рисуване. В това малко разстояние лежат камъни за препъване, но и всички истини — ако тия истини са благоволили да гостуват на будния ми мозък. Никой както мене не е изложен на опасността да сгреша — изоставен от природата, фактите

и техния хармоничен външен блясък. Затова, моля ви, бъдете снизходителни към мен.

Но защо се вълнувам с тия мисли и думи! Нима човек може да се вълнува от отминали неща и събития? Наистина ли ви пиша за тая моя рисунка или за това, което още не съм нарисувал? Художникът, ако няма нова рисунка, няма дом и покрив над главата си — той е гол!...

София, 14 май 1957

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.